

[Pinholt.]

mune har givet Staten en Merindkomst paa 9 Mill. Kr., idet Københavns Kommune for det omhandlede Regnskabsaar, takket være Omlægningen af Regnskabet, faktisk har afleveret 5 Kvartalers Skat til Staten i Stedet for normalt 4. Havde dette Forhold ikke været, vilde der altsaa have været et Underskud paa 8 Mill. Kr.“

Det har det ærede Medlem ikke nævnt, og det er i og for sig heller ikke absolut nødvendigt, men det er dog et faktisk Forhold, som jeg gerne vil pege paa ved en Lejlighed, hvor det ærede Medlem er saa stærk i sin Kritik — ikke af det fremlagte Finanslovsforslag, men af det aflagte Statsregnskab.

Saa sagde det ærede Medlem — jeg ved ikke, om det var Svar paa, at jeg gjorde opmærksom paa, at den Konvertering af Dollarlaanet, der har fundet Sted under den socialdemokratiske Regering, var noget, enhver Regering vilde have gjort, naar Tiden var inde til det —, at det kunde være meget rigtigt, men det var ikke enhver Regering, der havde haft Valutaen i Orden. Det var Ministeriet Stauning, siger det ærede Medlem, der havde bragt Valutaen i Orden. Det er rigtigt, men jeg vil gerne minde det ærede Medlem om, at det Valutaforslag, den tidligere Statsminister fremsatte her i Folketinget, og som blev oversendt til det andet høje Ting, blev der næsten ikke en Stump tilbage af; da det kom tilbage til dette Ting, var det noget helt nyt og andet. Det var den nuværende Statsminister, som derovre i Samarbejde med Udvalget — det er ikke muligt at hævde, at den tidligere Regering saadan mir nichts, dir nichts fik dette gennemført uden Medvirken eller Hjælp fra anden Side — fuldkommen omformede Lovforslaget, saaledes at det blev den nugældende Lov. Det vil jeg blot minde om, for at det ærede Medlem ikke skal mene, at det, der den Gang skete, ene var en Handling af det ærede Medlem Hr. Stauning.

Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte, at Regeringen har ført en fuldkommen fejl — jeg tror nok, han sagde forfejlet — Takstpolitik. Det har den højtærede Minister for offentlige Arbejder svaret paa. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at det ærede

Medlem Hr. Hauge efter min Mening ikke med et eneste Ord har underbygget denne Paastand, det er blot en Paastand, og det ærede Medlem har ikke paa noget Sted underbygget den. Jeg vil heroverfor sætte den Erfaring, man mange Steder har gjort, sikkert ogsaa ved Statsbanerne — dem har jeg ikke det samme Kendskab til som til Privatbanerne —, men ved Privatbanerne har man gjort den Erfaring, at det har været nødvendigt at sætte Taksterne ned af Hensyn til Konkurrencen fra anden Side, og at det vilde være fuldkommen umuligt at vedblive at have Takster, som ikke er forretningsmæssige. Det er min sikre Overbevisning — en Overbevisning, der støttes af de Erfaringer, man har gjort —, at en Takstpolitik som den, man vilde føre fra Socialdemokratiets Side, vilde have ført Trafikken bort fra vore Baner og have bragt Underskuddet op paa betydelig større Højder, end her er Tale om; naar vi ser paa Banernes Forhold, er det muligt, at der kan blive et større Underskud end budgetteret, saa vidt jeg forstod, talte den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Gaar om 3—4 Mill. Kr.s Underskud, men at Takstpolitikken har afværget, at vi kommer længere ned, tror jeg er den rigtige Forklaring.

Til Slut skal jeg nævne et enkelt Forhold, som jeg synes er karakteristisk for det ærede Medlems Maade at argumentere paa, jeg synes ikke, den er helt oprigtig, og jeg maa tilstaa, det har skuffet mig noget. Det ærede Medlem omtalte, at vi staar i Forskud til det kongelige Teater med godt og vel 11 Mill. Kr. Tallet er rigtigt. Og det ærede Medlem siger, at det er Penge, vi aldrig faar. Det tror jeg ogsaa er rigtigt. Men, siger det ærede Medlem, det er udelukkende Venstres Skyld. Venstre fik den 13. Maj 1911 vedtaget Teaterloven, og derfor er det Venstres Skyld, at vi har dette Forhold løbende, det er Venstre, som er Skyld i, at vi har denne store Post staaende paa Finansloven. Det er imidlertid ikke hele Sandheden (*Et Medlem*: Der er ikke Spor af Sandhed i det!). Jo, der er lidt Sandhed i det; det sande er, at Teaterloven af 1911 har Venstres Regering Ansvar for, selv om den ganske vist blev vedtaget enstemmigt her i Tinget, men der stod i Loven en Passus om, at i 1914 skulde